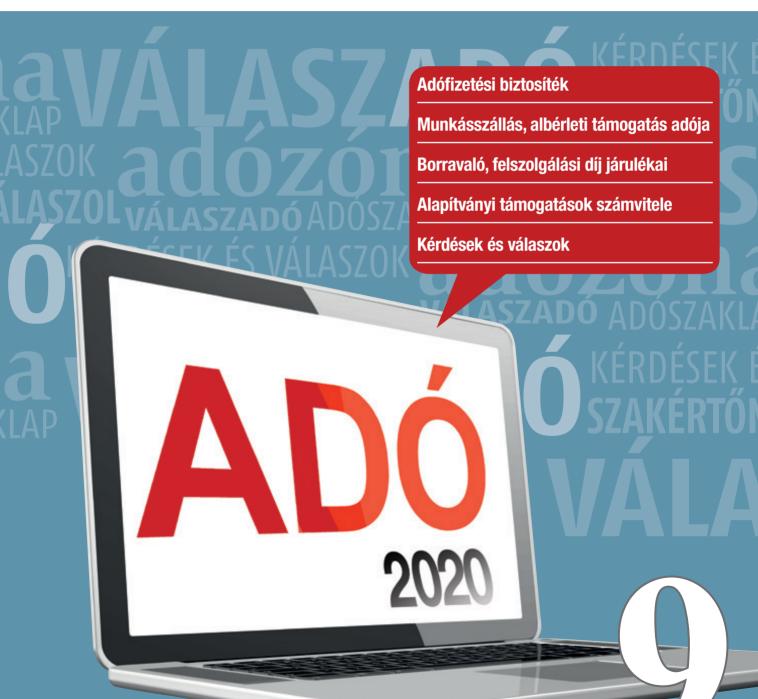
VÁLASZADÓ

2020/9. szeptember

Kedves Olvasó!

2020. július 15-étől lépett hatályba az a rendelkezés, amely szerint egyéni vállalkozók esetében sincs korlátja a fejlesztési tartalék képzésének. Erről szóló írásunk részletesen elemzi a fejlesztésitartalék-képzés egyéni vállalkozóknál jelentkező előnyeit.

Az Adózóna annak is utánajárt, mikor kérhet a NAV adófizetési biztosítékot az adózótól, milyen költséget, adminisztrációt jelent a munkavállaló lakhatási költségeinek megtérítése, valamint, hogy milyen járulékfizetési szabályok vonatkoznak a borravalóra és a felszolgálási díjra.

Az alapítványi támogatásokról szóló cikkünk a társaságiadó-alanyok és a támogatást fogadó alapítványok szempontjából vizsgálja a támogatás számviteli elszámolását.

Foglalkozunk továbbá az adóeljárásokban igénybe vehető jogorvoslati eszközökkel, a társasházi kamerák üzemeltetésére irányadó adatvédelmi előírásokkal, valamint a gyermekek utáni kedvezményekkel a nyugdíj-megállapítás során.

Adófizetési biztosíték: megpecsételheti az ügyvezető sorsát, ha elmulasztja leróni

Adófizetési biztosítékot kér a NAV az adózótól, ha képviselője vagy 50 százalékot meghaladó tulajdonosa volt 5 éven belül olyan cégnek, amely 1 millió forintot meghaladó (legnagyobb adóteljesítményű adózók esetén 2 millió forint) tartozással szűnt meg, és a tartozás az adóregisztrációs eljárásig semmilyen módon nem térült meg. A biztosíték határidőben történő megfizetésének elmulasztása esetén az adóhatóság törli a cég adószámát, a vállalkozás kényszertőrlés alá kerül, öt évre eltiltják az ügyvezetőt, és – bizonyos esetekben – a tulajdonosokat is.

Az adófizetési biztosíték az 1 és 5 millió forint közötti (legnagyobb adózók esetén 2-10 millió forint) tartozással megszűnt cégekre vonatkozik. Ha 5 millió forintnál nagyobb tartozással szűnt meg a vállalkozás, a NAV nem

is engedélyezi az adóregisztrációt, így fel sem merül az adófizetési biztosíték lehetősége. Az adóregisztráció esetében az adóhatóság felszólítja a társaságot és a magánszemélyt is, hogy hárítsa el az akadályt (például jelöljön új ügyvezetőt stb.), különben nem állapítja meg az adószámot, vagy törli azt.

Az adófizetési biztosítéknál az új cég kap adószámot, majd határozatban kérik az ügyvezetőt a biztosíték letételére. A biztosíték összege a megszűnt társaság tartozásával egyenlő, ha az ügyvezető 5 éven belül több ilyen társaságban is tevékenykedett, akkor a legmagasabb tartozás összege a mérvadó.

Az adófizetési biztosíték 12 hónapot követően visszajár az adózónak, amennyiben nem keletkezik adótartozása. Ha az adófizetési biztosíték nyújtásának 12 hónapos időtartama alatt az adózó nem teljesíti adófizetési kötelezettségét, úgy az adóhatóság a biztosítékból kiegyenlítheti a tartozást, az adózónak viszont ezt követően 15 napon belül ki kell egészítenie az adófizetési biztosíték összegét.

Fontos szabály, hogy hiába változik meg a feltétel, amely miatt előírta a NAV az adófizetési biztosítékot, a kötelezettség a megszabott ideig megmarad. Tehát, ha az ügyvezető személye miatt írta elő az adóhatóság az adófizetési biztosítékot, akkor sem kapja vissza a pénzt a társaság, ha új ügyvezetőt választ.

30 nap van az adófizetési biztosíték letételére

Az adófizetési biztosítékra vonatkozó kötelezést az adóhatóság határozattal írja elő, amelyben foglaltakat az átvételt követő 30 napon belül kell teljesíteni. (A határozatot a NAV a társaság cégkapujára kézbesíti. A küldemény akkor is kézbesítettnek tekintendő. ha azt a második értesítést követő ötödik napon sem veszik át, amelytől számítva ez esetben a 30 napos letételre vonatkozó kötelezettség indul.) Ha ennek a kötelezettségének a 30. napig nem tesz eleget az adózó, azt követően – a jelenlegi gyakorlat szerint - szinte semmilyen lehetősége nincs a megfizetésére, és az adóhatóság törölni fogja a társaság adószámát. Hiába fizeti meg az adózó a 31. napon a biztosítékot, azt az adóhatóság nem fogadja el, visszautalja, semmilyen igazolást nem fogad el a késedelem kimentésére.

Jogorvoslati lehetőség az adófizetési biztosítékkal szemben

Az adófizetési biztosíték letételére kötelező határozattal szemben a közléstől számított 8 napon belül lehet fellebbezni, de annak nincs halasztó hatálya az adófizetési biztosítékra. Tehát, ha a biztosíték elhelyezésére rendelkezésre álló időn belül nem bírálja el az adóhatóság a fellebbezést, attól függetlenül le kell tenni a biztosítékot.

Ha kicsúszik az adózó a 8 napos fellebbezési és a 30 napos biztosítéknyújtási határidőből, kizárólag felügyeleti intézkedésre van lehetősége, ahol azt kell bizonyítani, hogy a határozat jogszabálysértő volt, tehát a jogszabályok nagyon alapos átnézése szükséges!

Az a vezető, tulajdonos, akire tekintettel kerül előírásra az adófizetési biztosíték, 8 napos határidőn belül kimentési kérelmet terjeszthet elő.

A 30 napos biztosítéknyújtási határidő elteltét követően a jelenlegi

gyakorlat szerint semmilyen kimentési, méltányossági eljárás nem működik, azok pozitív elbírálása nem várható.

Súlyosak a következmények

Ha az adózó kicsúszik a 30 napos biztosítéknyújtási határidőből (akár önhibájából, akár más hibájából), és a felügyeleti intézkedés sem ért el eredményt, az adóhatóság törli a társaság adószámát. Mivel ebben az esetben semmilyen módon nem állítható helyre az adószám, a társaság adószám hiányában gazdasági tevékenységet nem fog tudni folytatni, illetve az adóhatóság kérelmezni fogja az adószám törlését követő 15 napon belül a társaság kényszertörlését a cégbíróság előtt.

Mivel az adószám nem állítható helyre, ezért a kényszertörlést vagy az azt követő felszámolási eljárást követő 5 éven belül adóregisztrációs akadály fog fennállni a vezető tisztségviselővel és bizonyos esetekben a tulajdonosokkal szemben.

Végeredményként, az adófizetési biztosíték határidőben történő letétele elmulasztásának következménye, hogy a társaság törlését követő 5 éven belül a vezető tisztségviselő és a tulajdonos (bizonyos tulajdoni hányad esetén) nem lehet ügyvezető és nem válhat többségi tulajdonossá gazdasági társaságban.

Kérdés, hogy a jogalkotónak ez volt-e a szándéka, de jelenleg a jogszabály és az adóhatósági gyakorlat tükrében ez elkerülhetetlen.

További szabályok az adófizetési biztosítékról

- Az adófizetési biztosíték nem függ a társaság "életkorától", azaz nem csak új cégek esetén írható elő.
- Az adófizetési biztosíték kötelezésével kapcsolatban fennálló feltételeket az adóhatóság az adóregisztrációs eljárás során vizsgálja meg, tehát cégváltozási kérelem (székhelyváltozás, tulajdonosváltozás, vezető tisztségviselő személyében történő változás) esetén.
- Az adófizetési kötelezettség teljesíthető a NAV államkincstárnál vezetett letéti számlájára átutalással vagy bankgarancia nyújtásával.
- Az adófizetési biztosíték után az adózó nem jogosult kamatra.
- Adófizetési biztosíték időtartama alatt újabb adófizetési biztosí-

tékra vonatkozó kötelezettség nem írható elő (például, ha új ügyvezetője, cégvezetője lesz a társaságnak).

Legfontosabb jogszabályhelyek az Art.-ben

Art. 26. § [Adófizetési biztosíték] (2) Az állami adó- és vámhatóság az adószám megállapítását követően adófizetési biztosíték letételére kötelezi az adózót, ha az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviseletre jogosult tagja, vagy korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az ötven százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese, egyszemélyes gazdasági társaság esetében a tag vagy részvényes (e § alkalmazásában a továbbiakban: tag, részvényes) olyan, más adózó volt vezető tisztségviselője, cégvezetője, tagja, vagy részvényese, amely az adószám megállapítása iránti kérelem benyújtásának napját megelőző öt éven belül az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, túlfizetéssel csökkentett, egymillió forintot, a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók esetében kettő millió forintot meghaladó adótartozással jogutód nélkül szűnt meg, feltéve, hogy a más adózóban fennálló vezető tisztségviselői, cégvezetői, tagi vagy részvényesi jogviszony a felszámolás vagy a kényszertörlési eljárás kezdő napját megelőző háromszázhatvanadik napon, illetve azt követően bármelyik nap fennállt, és az adóregisztrációs eljárás megindításának időpontjáig az adótartozás az 59. § (1) bekezdés e) pontja alapján vagy egyéb úton nem térült meg.

27. § [Adófizetési biztosíték szükségességének vizsgálata]

- (1) Az állami adó- és vámhatóság
- a) az adózó vezető tisztségviselője, cégvezetője, képviseletre jogosult tagja,
- b) a korlátolt felelősségű társaság, zártkörűen működő részvénytársaság esetében az ötven százalékot meghaladó mértékű szavazati joggal, vagy minősített többségű befolyással rendelkező tagja, részvényese,
- c) egyszemélyes gazdasági társaság esetében a tag vagy részvényes személyében történt változásról történt tudomásszerzést követően

harminc napon belül megvizsgálja, hogy a változás miatt fennáll-e az adófizetési biztosíték előírásának a 26. § (2) bekezdésében meghatározott valamely oka.

(2) Az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti személyi változást követően adófizetési biztosíték letételére kötelezi az adózót, ha fennáll az adófizetési biztosíték előírásának a 26. § (2) bekezdésében meghatározott valamely oka, ennek során a 26. §-ban foglaltaknak megfelelően jár el. Adófizetési biztosíték az annak letételére vonatkozó időszak alatt ismételten nem írható elő.

Kocsis Zoltán közgazdász

Munkásszállás, albérleti támogatás, üzleti utazás szállásdíjának adózása

Itt a szeptember, az iskolát befejező új munkavállalók beléptetése is jellemzően ehhez a hónaphoz kapcsolódik. A dolgozók jelentős része nem az állandó lakóhely közelében talál munkát, így mind a munkáltató, mind az alkalmazott számol a lakhatás támogatásával. Az alábbiakban a magánszemély jövedelmének adózását tekintjük át: milyen költséget, adminisztrációt jelent a munkavállaló lakhatási költségeinek megtérítése?

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (szja-törvény) alapelvéből következik, hogy a magánszemély minden jövedelme adóköteles, kivéve, ha törvény ettől eltérően rendelkezik.

Induljunk ki abból, hogy minden jövedelem adóköteles, amelyben a munkavállaló a tevékenység ellenértékeként, illetve a munkaviszonyára tekintettel készpénzben vagy bármilyen más formában részesül! Az adókötelezettséget nem befolyásolja a juttatás célja, miszerint az személyes és/vagy családi szükségletet elégít ki, továbbá az sem, hogy a juttatás valamely dolog vagy szolgáltatás formájában valósul meg.

Az adókötelezettség alól kivételt képeznek azok a juttatások, amelyek az szja-törvény alkalmazásában adómentes jövedelemnek tekintendők, vagy nem minősülnek bevételnek.

hu.andersen.com/hu

Nem vitatható: ha a munkáltató részben vagy egészben térítésmentesen biztosít lakhatást a munkavállaló számára, akkor az a juttatás alapvetően a dolgozó személyes és/vagy családi szükségletét elégíti ki, tehát adóköteles. Ez következik a munka törvénykönyvének ide vonatkozó rendelkezéséből is, mely szerint a munkavállaló köteles a munkáltató által előírt helyen és időben munkára képes állapotban való megjelenni [2012. évi I. törvény 52. § (1) bekezdésének a) pontjal.

Mindezek alapján, ha a munkáltató megállapodik a munkavállalóval, hogy részére lakhatást biztosít, vagy a lakhatáshoz anyagi támogatást nyújt, akkor ez a juttatás - függetlenül attól, hogy az elszállásolás a munkáltató tulajdonában álló ingatlanban vagy általa bérelt lakásban valósul meg, vagy a munkavállaló által bérelt ingatlan esetében a munkáltató albérleti hozzájárulást fizet - munkaviszonyból származó jövedelemnek minősül. Ez azt jelenti, hogy a juttatás ellenértéke (szokásos piaci értéke) lesz a jövedelem, melyből a munkáltatót szja-előleg- és járuléklevonási kötelezettség terheli, továbbá szocho és szakho is fizetendő.

Abban az esetben, ha a juttatás nem készpénzben valósul meg, nehézséget okozhat a jövedelemből való levonás. Ilyen esetben a törvény úgy rendelkezik, hogy a munkáltató a vele munkaviszonyban álló magánszemély részére az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is köteles megállapítani, ha annak a bevételből történő levonására bármely okból nincs lehetőség. Ekkor a munkáltató a magánszemély helyett a megállapított adóelőleget megfizeti, és a magánszeméllyel szembeni követelésként nyilvántartásba veszi [szjatörvény 46. § (6) a) pontja].

Az adó alóli mentesülésre két esetben is lehetőséget biztosít a jogalkotó, ugyanis az szja-törvény előírásai szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni:

- a munkásszállás ellenértékét, mely adómentes jövedelemnek tekintendő, valamint
- az üzleti utazáson biztosított szállás ellenértékét sem

[szja-törvény. 1. számú mellékletének 8.6. f) pontja, valamint 7. § (1) bekezdés g) és g) pontjai].

Az szja-törvény alkalmazásában adómentes a kifizető által a magánszemélynek biztosított munkásszállás, mely a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely

- egy lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében a lakóhelyiségben egynél több,
- több lakóhelyiséggel rendelkező önálló ingatlan esetében pedig lakóhelyiségenként legalább egy,

a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, aki nem rendelkezik lakás haszonélvezeti joggal nem terhelt, 50 százalékot meghaladó mértékű tulajdonjogával, haszonélvezeti jogával azon a településen, ahol a munkahelve van.

A törvény nem tartalmaz előírást arra vonatkozóan, hogy a munkászszállásnak kinek a tulajdonában kell állnia. Így munkásszállásnak minősülhet a kifizető tulajdonában álló vagy az általa bérelt munkásszállás, de akár egy lakás, családi ház is.

Fontos azonban figyelni arra: ha a munkásszállás céljára használt ingatlan csak egy lakóhelyiséggel rendelkezik, akkor legalább kettő, ha több lakóhelyiséggel rendelkezik, akkor lakóhelyiségenként legalább egy, a kifizetővel munkaviszonyban álló magánszemély elhelyezése valósuljon meg. Ennek megfelelően nem lehet adómentesnek tekinteni azt a garzonlakást, amelyet egy fő részére bérel a munkáltató, azonban, ha akad két munkavállaló, akik (barátok, családtagok vagy bármilyen elhatározásból) vállalják az együttlakást, már részesülhetnek adómentes juttatásban. Munkásszállás-juttatásként értékelhető az olyan szállás is, amely több munkavállaló lakását biztosítja (többszobás családi ház, szálláshely), de az adott munkavállaló legfeljebb egy lakóhelyiséget használhat.

Nem minősíthető munkásszállásnak a szállodában történő elhelyezés, de a többi kereskedelmi szálláshely (mint például a panzióban bérelt szállás) adómentesen finanszírozható; a kereskedelmi szálláshelyek besorolását a 239/2009. kormányrendelet tartalmazza.

Továbbá nem része az adómentes juttatásnak az étkezési szolgáltatás biztosítása sem, ellentétben a hivatali, üzleti utazás szállásdíjában foglalt kötelező reggeli adómentességével. Kölcsönzött munkavállaló részére is biztosítható munkásszállás, akár a jogi értelemben vett munkáltató, akár a a kölcsönvevő cég biztosítja a lakhatást. Ez utóbbi esetben az szja-törvény 3. § 14. pont b) alpontja szerint – a kölcsönbe adó és a kölcsönvevő közötti megállapodás alapján – a kölcsönvevő az szja-törvény alkalmazásában munkáltatónak minősül, bár ennek a szabálynak e tekintetben nincs akkora jelentősége, mivel az adómentesség kifizető-magánszemély relációban fennáll. Így megbízási jogviszony esetében is alkalmazható.

Nem kell adót fizetni abban az esetben sem, amikor a munkavállaló nem a "megszokott" munkahelyén dolgozik, hanem üzleti utazáson merül fel az elszállásolás kérdése. A munkáltató köteles biztosítani a munkavégzés feltételét, valamint a munkavégzéshez szükséges többletkiadásokat is köteles viselni, ezzel összhangban az szjatörvény úgy rendelkezik, hogy nem kell jövedelemként figyelembe venni a szállásra fordított kiadást, ha az hivatali, üzleti utazáson merül fel.

Hivatali, üzleti utazásról akkor beszélünk, amikor az utazás a magánszemély jövedelmének megszerzése, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges. Ez alól kivétel a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás. Ugyanakkor ide tartozik a kiküldetés vagy a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás keretében más munkáltatónál történő munkavégzés miatt szükséges utazás. Ennek következtében, ha a munkáltató a szokásos munkavégzés helyétől eltérő helyen foglalkoztatja a munkavállalót, akkor a részére biztosított szállás – legyen az akár többcsillagos szálloda, panzió, bérelt lakóház vagy lakás – olyan juttatásnak tekintendő, mely után nem kell sem a magánszemélynek, sem a munkáltatónak adót fizetnie.

Az az eset, amikor a munkavállaló munkahelye változó, azaz mindig köteles a különböző munkavégzési helyszíneken megjelenni, nem tekinthető üzleti utazásnak. Ugyanakkor a szálloda kivételével a munkáltató által finanszírozott, pár napra bérelt szállás munkásszállásnak tekinthető, ha annak feltételei fennállnak, mivel a munkásszálláson történő elhelyezésnek nincs időkorlátja.

Végezetül, fontosnak tartom megemlíteni a rendeltetésszerű joggyakorlást. Gondolok itt arra: ha üzleti utazásnál a vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti, akkor a szállásra fordított kiadás nem számolható el adómentesen. Ugyanis a szórakoztató esemény költsége egyes meghatározott juttatásként visel adót, azaz a munkáltatónak 1,19-es adóalapra vetítve 15 százalék szja-t és 15,5 százalék szochót kell fizetnie. Abban az esetben, ha sem szórakoztató eseményről, sem üzleti utazásról nem beszélhetünk, de a munkavállaló részére a munkáltató kifizeti például a balatoni nyaralás költségét, annak ellenértéke a munkavállaló munkaviszonyból származó jövedelmének minősül.

> Horváthné Szabó Beáta adószakértő

Borravaló és felszolgálási díj: járulékfizetési szabályok

A régi Tbj. a 4. § k) pontjában határozta meg a járulékalapot képező jövedelem fogalmát, mely felsorolásban még mind a két, címben említett tétel szerepelt. Igaz (2005. évi jogszabályba történt beemelésüktől kezdve), bizonyos tekintetben "kakukktojásnak" tűntek, hiszen az általánostól eltérő járulékfizetési szabályok vonatkoztak rájuk.

A régi Tbj. (az 1997. évi LXXX. törvény) szabályai szerint a vendéglátó üzlet felszolgálója a fogyasztótól közvetlenül kapott borravaló után 15 százalékos nyugdíjjárulék fizetését

vállalhatta önkéntes döntéssel, míg a külön jogszabály [a felszolgálási díj mértékének megállapításáról, valamint a felszolgálási díj alkalmazásának és felhasználásának szabályairól szóló 71/2005. (IX. 27.) GKM rendelet] szerinti felszolgálási díi után a foglalkoztató – a foglalkoztatott helyett – 15 százalékos nyugdíjjárulék fizetésére volt kötelezett. Az említett járulékfizetés alapján mind a borravaló, mind pedig a felszolgálási díj esetében a járulékalap 81 százalékát kell figyelembe venni a nyugdíj alapjául szolgáló jövedelem meghatározásánál a társadalombiztosítási nyugellátásáról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 22. § (1) bekezdés e), illetve f) pontja értelmében. Az új Tbj. (2019. évi CXXII. törvény) a felszolgáló borravalója utáni önkéntes járulékfizetés lehetőségét megszüntette. Ellenben a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (szja-törvény) 1. számú mellékletének 4.21. pontja értelmében a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borravaló továbbra is adómentes maradt.

(Zárójelben jegyezzük meg, hogy amennyiben nem közvetlenül kapott borravalóról van szó, hanem a borravalóként befolyt összegnek a vállalkozás által történő "újraosztásáról", akkor ez a magánszemély és a vállalkozás között fennálló jogviszonynak megfelelően adózik, illetve járulékfizetés terheli. Így például munkaviszony esetén munkabérként kezelendő.)

A felszolgálási díj azonban az új Tbj. szerint is járulékalap. Ráadásul a továbbiakban nem nézhetünk rá "sajátos" járulékalapot képező jövedelemként, hiszen immár az általános szabályok szerint kell levonnia belőle a foglalkoztatónak a 18,5 százalékos társadalombiztosítási járulékot, ami a biztosítottat terheli.

Más kérdés, hogy ennek ellenére a Tny. 22. § (1) bekezdésének f) pontja változatlanul a felszolgálási díj 81 százalékát tekinti csak nyugdíj alapjául szolgáló jövedelemnek, viszont az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai során teljes összegét tekintve ellátási alapnak minősül.

A Tny.-ben továbbra is fenntartott "hátrányos megkülönböztetésének" talán az lehet oka, hogy főszabály szerint a felszolgálási díj után a foglalkoztatónak nem kell szociális hozzájárulási adót fizetnie. Ez egyenesen következik abból, hogy a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (Szocho tv.) külön nem nevesíti adóalapként, a törvény általános szabályai szerint pedig – személyi jövedelemadó alóli mentességére tekintettel – nem képez adóalapot.

A felszolgálási díj szociális hozzájárulási adó alóli mentességét a munkaviszonyban álló dolgozók tekintetében egy előírás alapján azonban megkérdőjelezhetjük. A Szocho tv. 1. § (10) bekezdéséről van szó, amely - a munkaviszony tekintetében bevezetett havi minimális járulékfizetéssel összefüggésben - úgy fogalmaz, hogy a Tbj. 6. § (1) bekezdés a) pontja szerinti biztosítási jogviszony (tehát a munkaviszony) esetében az adó alapja megegyezik a társadalombiztosítási járulék alapjával. Márpedig a felszolgálási díj egyértelműen társadalombiztosítási járulékalap, ami azt jelenti, hogy munkaviszonyban álló dolgozó esetében - ellentétben minden más jogviszonnyal – a foglalkoztatónak a szociális hozzájárulási adót is le kell (kellene) rónia ezen előírásból adódóan a felszolgálási díj után. Az ellentmondás feloldására természetesen visszatérünk. És végül, a felszolgálási díj összegével a kiva alapjának meghatározása során - tekintve, hogy járulékalapról van szó – természetesen számolni kell.

> Széles Imre társadalombiztosítási szakértő

Válságkezelésben is: Adózóna

Minden új és hosszabbító előfizetőnk garantáltan megkapja az **Újrakezdés a válság után** című legújabb kiadványunkat.

MEGRENDELÉS: ADOZONA.HU/ELOFIZETES

- √ széles szolgáltatáscsomag
- √ kimagasló szakmai színvonal
- ✓ verhetetlen ár

W KIADVÁNYOK

Alapítványi támogatások számviteli elszámolása

Írásunk az alapítványokat támogató társaságiadó-alanyok és a támogatást fogadó alapítványok szempontjából vizsgálja a támogatás számviteli elszámolását.

A támogatás formája és jellege

A támogatás formája lehet pénzbeli, termék ingyenes átadása, ingyenes szolgáltatásnyújtás, valamint a tartozás ellenérték nélküli átvállalása. Támogatásnak minősül a felsorolt juttatásokkal kapcsolatban ráfordításként elszámolt általános forgalmi adó is.

Jellege szerint – meghatározott feltételek teljesülése esetén – adománynak minősülhet. A megkülönböztetésnek adózási szempontból van jelentősége.

A feltételek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 4. § 16/a pontja szerint:

- a támogatásnyújtás közhasznú szervezet részére, törvényben meghatározott közhasznú tevékenységhez történjen, azaz az alapítványnak nyújtott támogatás adománynak minősítéséhez elengedhetetlen, hogy az alapítvány közhasznú besorolással rendelkezzen, és
- a támogatás ne jelentsen az Tao tvben meghatározottakon túl vagyoni előnyt az adományozónak, az adományozó tagjának vagy részvényesének, vezető tisztségviselőjének, felügyelőbizottsága vagy igazgatósága tagjának, könyvvizsgálójának, illetve ezen személyek vagy a természetes személy tag vagy részvényes közeli hozzátartozójának.

Nem minősül vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás, azaz annak feltüntetése, hogy ki volt a támogató.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény 259. § 9/A pontja szerint is feltétel, hogy a támogatást közhasznú szervezet részére, törvényben meghatározott közhasznú tevékenységhez adják, azaz az alapítványnak közhasznú besorolással kell rendelkeznie és teljesülnie kell, hogy

a) az ügyletre vonatkozó okirat, egyéb körülmény valós tartalma alapján

- ne legyen megállapítható, hogy az nem vagy csak látszólag szolgálja a közhasznú tevékenységet, és
- b) az ne jelentsen vagyoni előnyt az adományozónak, az adományozó tagjának vagy részvényesének, vezető tisztségviselőjének, felügyelőbizottsága vagy igazgatósága tagjának, könyvvizsgálójának, illetve ezen személyek vagy a természetes személy tag vagy részvényes közeli hozzátartozójának azzal, hogy nem minősül vagyoni előnynek az adományozó nevére, tevékenységére történő utalás.

A támogatás kezelése a számvitelben

A támogató a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) 81. § (2) bekezdés c), m), n) és p) pontja szerint a támogatást egyéb ráfordításként számolja el.

Az alapítvány kettős könyvvitel vezetése esetén a kapott támogatást az Szt. 77. § (2) bekezdés d) pontja, (3) bekezdés l)–n) pontjai szerint egyéb bevételként számolja el. Az egyszeres könyvvitelt vezető alapítvány a számviteli törvény szerinti egyes egyéb szervezetek beszámolókészítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 479/2016. kormányrendelet (R.) szerint a kapott támogatást bevételként számolja el.

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Ectv.) 26. §-a szerint a nem pénzben juttatott adományokat az adományozó nyilvántartásába beállított könyv szerinti, ennek hiányában a szokásos piaci áron kell nyilvántartásba venni. Ebből következően az alapítványnak – ha az adományszolgáltatás – a bekerülési értéket, az adományozó által kimutatott közvetlen önköltségen, ennek hiányában a szolgáltatás szokásos piaci értéken kell bevételként kimutatnia.

A közhasznú besorolású alapítvány köteles a nyilvántartásait a kettős könyvvitel rendszerében vezetni, és akár közhasznú szervezet az alapítvány, akár nem, a bevételeit (és a ráfordításait is) külön kell kimutatnia az R. 12. § (4) bekezdése szerint, attól függően, hogy az alaptevékenységgel vagy a vállalkozási tevékenységgel kapcsolatos. Ezt előírja az Ectv. 19. § (1) bekezdése is, mely szerint a civil szervezet (ez esetben az alapítvány) a számviteli nyilvántartásait úgy vezeti,

hogy azok alapján az alapcél szerinti (közhasznú) tevékenységének és gazdasági-vállalkozási tevékenységének bevételei, költségei, ráfordításai és eredménye egymástól elkülönítve megállapíthatóak legyenek.

Pölöskei Pálné okleveles könyvvizsgáló

Aiánlók

Egyéni vállalkozók figyelem! Ezért érdemes fejlesztési tartalékot képezni

A fejlesztési tartalék képzése azzal az előnnyel jár az egyéni vállalkozók számára, hogy az e címen nyilvántartott összeg csökkenti az egyéni vállalkozó bevételét, a július 15-étől hatályos új rendelkezés pedig eltörölte az ezzel kapcsolatos 500 millió forintos korlátot.

A Magyar Közlöny 168. számában jelent meg a Magyarország 2021. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2020. évi LXXVI. törvény, melynek 30. § (2) pontjában található az a rendelkezés, mely szerint egyéni vállalkozók esetében sincs korlátja a fejlesztési tartalék képzésének. Ez a szabály 2020. július 15-étől lépett hatályba, tehát a 2020. évi – egyéni vállalkozásból származó – jövedelem megállapításánál már alkalmazható, amit a 2021. évben kell majd megállapítani.

Egyéni vállalkozók esetében eddig a bevétel és költség különbsége, de legfeljebb 500 millió forinttal volt csökkenthető a bevétel.

Az új szabály szerint a bevétel és költség különbsége lesz a fejlesztési tartalék alapja, ami azt jelenti, hogy a bevételt csökkentő kedvezmény maradéktalan érvényesítése esetén nem lesz vállalkozói adóalapja az egyéni vállalkozónak, így a 9 százalék vállalkozói személyi jövedelemadót nem kell megfizetni.

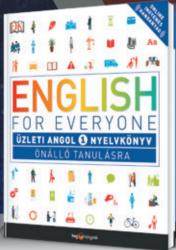
Vállalkozói adóalap hiányában nem lesz adózott jövedelme sem (főszabály szerint ez a vállalkozó adóalap vállalkozói személyi jövedelemadóval csökkentett összege), így a vállalkozói osztalékalap is nulla lesz. (A vállalkozói osztalékalap után 15 százalék szja-t

ÜZLETI ANGOL

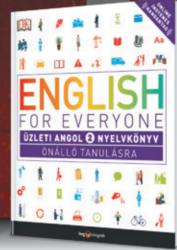

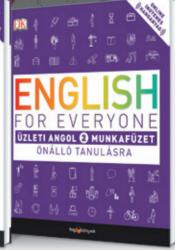
ENGLISH FOR EVERYONE

ANGOLTANULÁS ÖNÁLLÓAN

A beszédkészséget és a szövegértést segítő, ingyenes online hanganyaggal és applikációval.

A vizualitásra épülő kurzus segíti a szavak és a nyelvtan hatékonyabb elsajátítását.

Hasznos kifejezésekkel és nyelvtani szerkezetekkel munkahelyi szituációkhoz.

A SOROZAT TOVÁBBI KÖTETEI

LEFEDIK AZ A1-C1 SZINTEN ELVÁRT NYELVTANI, BESZÉDÉRTÉSI ÉS SZÓKINCSANYAGOT.

kellene fizetni és 15,5 százalék szociális hozzájárulási adót a minimálbér 24-szereséig.)

49/B § (18) Az egyéni vállalkozó adózás utáni jövedelme egyenlő a (8) bekezdés a) pontjában említett (1)–(7) bekezdés szerint – a bekezdés további rendelkezése alapján a külföldi telephelynek betudható rész nélkül – megállapított vállalkozói adóalap és a kisvállalkozói kedvezmény együttes összegével, csökkentve

- a) a (9)–(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adóval,
- b) nemzetközi szerződés vagy viszonosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adóval, azzal, hogy nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár [személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXXVII. törvény (Szja tv.)].

Mindez azt is jelenti, hogy egyéni vállalkozók esetében előnyösebb lehet a fejlesztési tartalék képzése, mint a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítése (ezt mindenki maga döntheti el).

Az előny oka az, hogy a tárgyi eszköznek:

- nincs tartási kötelezettsége 4 évig,
- nem kell újnak lennie.

Nem rontja az egyéni vállalkozó de minimis keretét sem.

Lepsényi Mária adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/szja_ekho_kulonado

Jogorvoslati eszközök az adóeljárásokban

Írásunkban az adózók által kérelemre indítható, az Air.-ban megtalálható rendes,

rendkívüli és "kvázi" jogorvoslati eszközöket elemezzük.

Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.) tartalmazza azon eljárásokat, amelyek az adóhatóság téves vagy tévesnek vélt döntésével szembeni jogorvoslatot biztosítják az adózók részére.

Az Air. különbséget tesz az adózó kérelmére induló és az adóhatóság (rendkívüli esetben a pénzügyminiszter, illetve ügyészség) elhatározásából (úgynevezett hivatalból induló) jogorvoslati eljárások között. Hangsúlyozandó, hogy végeredményben mindegyik eljárástípusnak az a célja, hogy a közigazgatáson belüli jogsértő döntések kiderüljenek, azok lehető legrövidebb időn belüli orvoslása megtörténjen.

Azt is fontos látni, hogy az Air. olyan eszközöket is biztosít az adózók és az adóhatóság részére, amelyek rendszertanilag bár nem minősülnek jogorvoslatnak, de tartalmukat tekintve mégis akként funkcionálnak az adóeljárások keretén belül. Ide tartozik például az adózó által igénybe vehető észrevételezési jog, vagy az adóhatóság részére biztosított azon lehetőség, hogy saját hatáskörében kijavítsa az ügy érdemére ki nem ható elírásokat a döntésben.

Az alábbiakban mellőzzük az adóhatóság által hivatalból indítható jogorvoslati eljárások bemutatását, így jelen cikkben kizárólag az adózók által kérelemre indítható, az Air.-ban megtalálható rendes, rendkívüli és "kvázi" jogorvoslati eszközöket elemezzük.

Észrevételezési jog

Ahogyan arra már fentebb utaltunk, az adózó észrevételezési joga dogmatikailag nem tekinthető jogorvoslatnak. Ennek ellenére az adóellenőrzés rendszerében az egyik legfontosabb, az adózó rendelkezésére álló "kvázi" jogorvoslati eszközként funkcionál.

Az Air. értelmében az adózónak joga van az ellenőrzés során keletkezett iratokba betekinteni, azokról tájékoztatást kérni, bizonyítási indítványt előterjeszteni, illetve a jegyzőkönyvet megismerni és a jegyzőkönyv átadását, kézbesítését követő 15 – adóellenőrzés esetén 30 – napon belül észrevételt tenni.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezési eljárásban a beterjeszthető új tények és bizonyítékok köre korlátozott, ezért az adózónak általában az észrevétel megtétele az utolsó olyan lehetőség, amikor még beterjeszthet korábban nem ismertetett tényt és bizonyítékot.

Az észrevétel megtételére rendelkezésre álló 15, illetve 30 napos határidő jogvesztő, így a határidőn túl benyújtott észrevételben foglaltakat az adóhatóságnak nem kell figyelembe vennie az elsőfokú döntés meghozatala során.

Andersen Adótanácsadó Zrt.

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/adozas_rendje

Társasházak, figyelem! Csak így lehet biztonsági kamerát üzemeltetni

Egyre több társasház alkalmaz személyés vagyonvédelmi célra kamerarendszert, mellyel összefüggésben szigorú jogi követelményeknek kell megfelelniük, amelyek megsértése esetén adatvédelmi bírsággal is számolni kell. Jelentősége van a kamerák betekintési szögének, a vizsgált terület jellegének, az üzemeltető személyének, az adattárolás időtartamának, valamint az adatkezelési tájékoztatásnak. Lássuk azon legfontosabb követelményeket, melyekre a felügyeleti szerv legutóbbi állásfoglalása is kitér!

Klubtagoknak **5-20% kedvezmény** több mint **1500** elfogadóhelyen és a HVG Kiadónál.

További részletek:

hvgklubkartya.hu

fb.com/hvgklubkartya

A társasház és a közös képviselő viszonya

A társasházi kamerák által rögzített képek a 2016/679. számú általános adatvédelmi rendelet (GDPR) 4. cikke alapján személyes adatnak minősülnek. A személyes adatokon végzett bármiféle tevékenység pedig adatkezelésnek minősül.

Fontos tehát kiindulásként leszögezni, hogy a társasház (a közösség) mint önálló jogalany adatkezelőnek minősül, melynek adatkezelésére alkalmazni kell a GDPR szabályait. Mielőtt azonban rátérnénk a követelményekre, adatkezelési szempontból minősíteni kell a társasházi képviseletet.

Korábban létezett olyan szakmai állásfoglalás, mely szerint a társasház képviselőjeként a közös képviselő nem értelmezhető elkülönült jogalanyként, azaz, úgy kell tekinteni, mint egy gazdasági társaság megbízott ügyvezetőjét. Másik álláspont szerint viszont a közös képviselet mindenképpen elkülönült, külső személy, aki így a körülményektől függően adatkezelői vagy adatfeldolgozói státuszban lehet.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) 2020 augusztusában kiadott állásfoglalásában rendezte a kérdést. A hatóság állásfoglalása szerint a közös képviselő, illetve az intézőbizottság elnöke adatfeldolgozónak vagy önálló adatkezelőnek minősülhet. Akármilyen státuszban is vannak, fontos velük megfelelőképpen leszerződni, illetve a társasház adatkezelési tájékoztatójában címzettként fel kell őket tüntetni. Utóbbi azt jelenti, hogy a társasház adatkezelési tájékoztatójában rögzíteni kell, hogy a személyes adatokat számukra továbbítják.

dr. Kéri Ádám ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/gdpr_adatvedelem

Nyugdíj-megállapítás: gyermekek utáni kedvezmények, jogosultságok

A kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszer számos gyermekneveléshez kötődő kedvezményt, jogosultságot nyújt a biztosítottak részére, mely kedvezményeket, jogosultságokat a biztosítottak, volt biztosítottak a társadalombiztosítási nyugellátás igénybevétele során gyermekeik után közvetlenül vagy közvetve vehetnek igénybe.

A kedvezmények, jogosultságok érvényesítése az alábbi területekre osztható: szolgálati idő elismerése, nyugellátásra való jogosultság, nyugellátás összegének megállapítása, járulékfizetés

A nyugellátásra való jogosultságnál elismerhető szolgálati idő tekintetében a kedvezmények, jogosultságok két csoportra oszthatók a szerint, hogy érvényesítésük járulékfizetéshez kötött-e, vagy járulékfizetéstől független.

Járulékfizetés nélküli kedvezmény, hogy az anya ténylegesen megszerzett szolgálati idejét annyiszor 365 nappal növelni kell, ahány gyermeke született 1968. január 1-je előtt. Ha az említett gyermek tartósan betegnek, illetve fogyatékosnak minősül, a növelés gyermekenként 550 nap. Ezt a kedvezményt – figyelemmel a szülés meghatározott időpontjára, továbbá arra, hogy idén már az 1956. év első felében született személyek töltik be a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt – már egyre kevesebben érvényesíthetik, a kedvezményt jellemzően az 1950 előtt született személyek tudták igénybe venni, és ezzel növelni a szolgálati idejüket.

Szintén járulékfizetés nélküli kedvezmény, hogy nyugdíjjogosultságnál figyelembe vehető szolgálati időként kell elismerni az 1998. január 1-jét megelőző fizetés nélküli szabadság idejét, amennyiben a biztosított azt a háromévesnél, tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos gyermek esetén tizenkét évesnél fiatalabb gyermeke gondozása miatt, vagy tízévesnél fiatalabb gyermeke ápolása jogcímén vette igénybe.

A gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély 1998. január 1-jéig történt folyósításának időtartama járulékfizetés nélkül, ezt követően viszont már az abból történt járulékfizetés alapján minősül nyugdíjjogosultságnál elismerhető szolgálati időnek.

Ugyancsak járulékfizetéshez kötötten ismerhető el szolgálati időnek a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj, gyermekek otthongondozási díja, valamint a 2020. január 1-jé-

től megállapítható örökbefogadói díj folyósításának időtartama.

Winkler Róbert nyugdíjszakértő

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/tb_jarulekok_nyugdij

Kérdések és válaszok

Nők 40: nyugdíj visszamenőleges megállapítása

Olvasónk 2020 szeptemberében éri el a nők 40 kedvezményes nyugdíjazásához szükséges szolgálati időt, utódjának betanítása azonban fél évet vesz igénybe. Kérheti majd visszamenőleg a nyugdíj megállapítását? Milyen feltétele van annak, hogy 2021-ben megkaphassa a 13. havi nyugdíjat?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Mivel a nyugellátás megállapításának nem jogosultsági feltétele a biztosítási jogviszony megszüntetése, ezért szeptemberben is, de akár 2021 januárjában visszamenőlegesen is kérheti majd a nyugellátása 2020. szeptember hónaptól történő megállapítását.

Mind a szeptemberi igényérvényesítésnél, mind pedig a visszamenőleges megállapítás esetében is számolni kell azzal, hogy amennyiben ön közszolgálati/közalkalmazotti típusú jogviszony keretében dolgozik, akkor hiába kerül megállapításra a nyugellátás, annak folyósítása a közszolgálati/közalkalmazotti jogviszony fennállása alatt szünetel, azaz visszamenőleges igényérvényesítésnél sem fogják folyósítani a nyugellátást, csupán a nyugdíjas státusza fog visszamenőlegesen fennállni.

Az előzőekre való tekintettel, amennyiben ön közalkalmazottként dolgozik, gyakorlatilag mindegy, hogy már szeptemberben, vagy csak januárban visszamenőlegesen kéri megállapíttatni a nyugellátását. A nyugdíj megállapítására irányuló igényét önnek kell benyújtania a lakóhelye szerint illetékes nyugdíjszervnél.

Ami a tizenharmadik havi nyugdíjjal kapcsolatos kérdést illeti, meg kell említeni, hogy a 2021. január 1-jétől hatályos jogi szabályozás úgy rendelkezik, hogy tizenharmadik havi nyugdíjra az jogosult, aki a tárgyévet megelőző év legalább egy napjára, valamint a tárgyév januárjára társadalombiztosítási nyugellátásban részesül.

A jogszabály a "részesül" szót említi, ezért amennyiben a 2020. szeptembertől megállapított nyugellátása folyósítása a közszolgálati/közalkalmazotti jogviszonya miatt szüneteltetésre kerül, úgy, függetlenül azon ténytől, hogy a 2020. évben ön már nyugdíjasnak fog minősülni, a 2021. évben tizenharmadik havi nyugellátásra nem lesz jogosult.

Winkler Róbert nyugdíjszakértő

Hibás számlák javítása, elmulasztott áfabevallások pótlása

Egy évre visszamenőleg rosszul kiállított számlák (közösségen belüli és kívüli szolgáltatás nyújtása) és be nem adott áfabevallás/összesítő nyilatkozatok pótlására van-e lehetőség ilyen hosszú kimaradás után? Mi a legjobb, amit ilyenkor tenni lehet? Utólag javítani a számlákat, beküldeni az elmúlt hónapokra az áfabevallásokat és az összesítő nyilatkozatokat? Kūlön-külön, vagy van lehetőség egyszerre, egy-egy dokumentumon pótolni? (Katás, alanyi adómentes vállalkozó.)

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A helyzet nem reménytelen, viszont gyors cselekvést javaslok.

A gyorsaságot az indokolja, hogy az ellenőrzés megkezdéséig (azaz a megbízólevél átvételéig) az adózó a bevallását önellenőrizheti, pótolhatja az elévülési időn belül, abba az 1 év belefér.

Kérdésében nem fejti ki, hogy milyen hibája van a számlának, feltételezem, hogy adóalapot, adóösszeget a módosítások nem fognak érinteni. (Azt tudom elképzelni, hogy tévesen alanyi mentesként járt el a külföldi szolgáltatásnyújtásnál.)

A bevallások pótlása olyan értelemben nem okozhat nehézséget, hogy nem fog önellenőrzésnek minősülni sem az áfa-, sem az összesítő bevallás. Speciális kitöltés nem szükséges ilyen szempontból. A 90–95. sorokat kell kitölteni a tájékoztató adatok között, a teljesítési időpontoknak meg-

felelő bevallásokat és összesítő nyilatkozatot havonta kell benyújtani.

Elvi síkon a csoportos számlahelyesbítésnek nem lenne akadálya, azonban véleményem szerint jelen esetben (amennyiben valóban az adózási mód volt a rossz) az nem alkalmazható.

Az adóalany egy számlával egy tekintet alá eső okirattal több számláiát módosíthatja, azzal, hogy a csoportos módosító bizonylaton valamennyi módosítandó számla tekintetében világosan és átláthatóan szerepeltetendő a módosítandó számlára történő hivatkozás, továbbá az, hogy az adott számla mely adatát érinti a módosítás, a módosítás természete és számszerű hatása (ha van ilven). Ha a korrekció a számlában feltüntetett adóalapra és/ vagy adó összegére (is) vonatkozik, akkor csoportos módosító bizonylattal az adóalany csak az olyan ügyletekről kibocsátott számláit módosíthatja, amelyek tekintetében az adó és/ vagy adóalap-korrekció eredményét ugyanazon elszámolási időszakban kell elszámolnia.

Ez azt jelenti, hogy a csökkenést eredményező korrekció esetén eltérő bevallási időszakra eső teljesítési időpontú számlák is korrigálhatóak egyetlen korrekciós számlával, ugyanis az adóalap- és/vagy fizetendőadócsökkenést a számlakibocsátónak egységesen – a módosítandó számlák teljesítési időpontjától függetlenül – abban az időszakban kell elszámolnia, amikor a korrekciós bizonylat a befogadó rendelkezésére áll.

Ha azonban a korrekció eredményeképpen nő az adóalap vagy/és a fizetendő adó, akkor csak az azonos bevallási időszakra eső alapszámlákat lehet egyetlen csoportos korrekciós számlában helyesbíteni, vagyis annyi korrekciós számlát kell kiállítani, ahány eredeti bevallási időszakot érint a korrekció.

Ilyenkor ugyanis az eredeti adókötelezettség keletkezési időpontban önellenőrzéssel kell az adókülönbözetet elszámolni, amelyhez a hatósági álláspont szerint bevallási időszakonként külön korrekciós számla szükséges.

A fenti logikából az következik, hogy a csoportos helyesbítés lehetősége az adóbevallásban történő elszámolás kezelésétől függ: amennyiben több időszakot érint és nincs lehetőség egyetlen bevallási időszakban szerepeltetni, egyesével kell elkészíteni a helyesbítést.

Mivel ön alanyi mentesként nem nyújtott be bevallást, kvázi a tájékoztató sorok (az említett 90-95. sorok) adóalapja fog nőni. E logika alapján sajnos nem ajánlom a csoportos helyesbítés alkalmazását, mivel a helyesbítés több bevallási időszakot érint.

Természetesen, amennyiben egy hónapon belül több teljesítési időpontú számlakorrekcióra van szükség, lehet csoportos helyesbítő számlát kiállítani.

Bunna Erika adótanácsadó

Táppénz többes jogviszonyban, ha az orvos csak egy igazolást ad

Ügyfelem két cégnél dolgozik, mindkettőben részmunkaidősként. Betegállománya lejárta után táppénzt igényeltünk utána mindkét cégben. Az egyikből meg is kapta már az ellátást, a másikból azonban még nem. Kérdésünkre azt a választ adták, hogy ugyanazon naplószámra kiállított orvosi igazolást nem tudnak elfogadni, kérjen az igazolást kiállító orvostól másikat, melyen eltérő a naplószám. Az orvos ezt megtagadta, azzal, hogy ugyanazon naplószámra kiad akármennyi igazolást másolatként, de nem tud különböző naplószámot adni ugyanazon betegségre, ugyanabban az időben. Kérdésünk, hogy ilyenkor mi a teendő? Kihez fordulhatunk jogorvoslatért, mire hivatkozhatunk?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Ha a biztosított több jogviszonyban is dolgozik, és mindegyik jogviszonyban keresőképtelen, akkor az orvos az alábbiak szerint köteles jogviszonyonként kiadni a keresőképtelenségi igazolást:

A 217/1997. kormányrendelet 41. § (1) bekezdése alapján: a táppénz megállapítása iránti kérelemben a keresőképtelenséget a keresőképtelenségés keresőképesség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló 102/1995. kormányrendelet rendelkezései szerint kiállított eredeti orvosi igazolással, a kórházi (klinikai) ápolást, valamint a szülő fekvőbeteg-ellátást nyújtó intézményben történő, gyermeke melletti tartózkodását a kórház

(klinika) által kiállított igazolással kell igazolni.

Az 1997. évi LXXXIII. törvény 43. § (2) bekezdése alapján: egyidejűleg fennálló több biztosítási jogviszony esetén a keresőképtelenséget és a táppénzre való jogosultságot, azok időtartamát, az ellátás mértékét, illetőleg összegét mindegyik jogviszonyban külön-külön kell megállapítani. E rendelkezés vonatkozik arra az esetre is, ha a több biztosítási jogviszony ugyanannál a foglalkoztatónál áll fenn.

A 102/1995. kormányrendelet 10. § (5) bekezdése szerint: az 1997. évi LXXXIII. törvény 43. § (2) bekezdése alapján a kezelőorvos minden egyes jogviszonyban külön-külön elbírálja a keresőképtelenséget, és minden jogviszony esetében külön naplószámon rögzíti az orvosi naplóba, kiállítja az 5. számú mellékletnek vagy a 6. számú mellékletnek megfelelő igazolást, valamint rögzíti a nyomtatványon a biztosított munkakörét. A kezelőorvosnak a biztosított munkaköreinek ismeretében kell elbírálnia jogviszonyonként a keresőképtelenséget.

Ha a keresőképtelenséget megállapító orvos a fenti jogszabályi kötelezettség ellenére sem hajlandó igazolni minden egyes jogviszonyban a keresőképtelenséget, akkor az alábbi szervekhez lehet fordulni:

- az EMMI Jogvédelmi Szolgálatához a betegek jogait érintő kérdésekben ("betegjogi jogsérelem" esetén);
- a Nemzeti Népegészségügyi Központhoz (NNK) panasszal az ellátással összefüggő (elsősorban orvos-szakmai) kérdésekben. Az NNK

minden szakterületen egy szak-főorvosi rendszert működtet. Az NNK hatósági vizsgálatot folytat és határozatot hoz, majd a végeredményt közli a panaszossal.

> dr. Radics Zsuzsanna tb-szakértő jogász

Részesedések kivezetése beolyadás esetén

Adott A, B és C kft. Az A és B kft. beolvad a C kft.-be, az lesz a jogutódja mindhárom cégnek. Viszont a B kft.-ben van egy üzletrész 7 millió Ft értékben, amelyet az A kft.-t vett meg a tulajdonostól. A C kft.-ben pedig van egy üzletrész 12 millió Ft értékben, ezt a B kft.-t vette meg a tulajdonostól. A beolvadás során és ezt követően hogyan könyveljük ezeket a részesedéseket, hogyan vezetjük ki a beolvadó kft.-kben? És az "új" cég vagyonában ez üzleti értékként jelenik meg?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Ha jól értem a kérdést, akkor a helyzet az, hogy A kft.-nek 7 millió forint értéken B kft.-ben van üzletrésze, B kft.-nek pedig C kft.-ben van 12 millió forint értékű üzletrésze.

A jogutód C kft.-nél a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) 139. § (4)–(4b) bekezdései szerint kell, illetve lehet eljárni. Ez azt jelenti, hogy az átalakulással létrejövő C kft. vagyonmérleg-tervezetének "különbözetek" oszlopában a jegyzett tőke meghatározása során figyelembe nem vehető részesedések között kell kimutatni

az említett 2 üzletrész jogelőd kft.-k vagyonmérleg-tervezete szerinti értékét az eszközök, illetve a saját tőke csökkenéseként (a névértéknek megfelelő összeget a jegyzett tőke csökkenéseként, a névérték és a vagyonmérleg-tervezet szerinti eszközérték különbözetét az eredménytartalék változásaként).

Az Szt. üzleti vagy cégérték kimutatását akkor teszi lehetővé, ha már a részesedés vásárlásakor érvényesítésre kerülhetett volna, ha a Szt. ezt lehetővé tette volna. Ezen túl további feltétel, hogy

- a) a beolvadó (megszűnő) gazdasági társaságban lévő részesedés bekerülési értékét a megszerzéskor az üzleti értékelés, a jövedelemtermelő képesség módszerével határozták meg.
- b) a beolvadó (megszűnő) gazdasági társaság élt a vagyonátértékelés lehetőségével és
- c) az üzleti vagy cégérték a jövőben a bevételekben várhatóan megtérül. Üzleti vagy cégértékként tehát nem a megszűnő üzletrészek átértékelés szerinti értéke, hanem abból csak a megszűnő társaság vagyonmérleg szerinti saját tőkéjét meghaladó rész, és legfeljebb a szerzéskor számított érték mutatható ki, akkor, ha a beolvadó társaságok éltek az átértékelés lehetőségével.

A beolvadó kft. esetében a részesedések (üzletrészek) kivezetése nem értelmezhető, mivel e kft.-k a beolvadás bejegyzését követően megszűnnek.

Pölöskei Pálné adószakértő

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető